

Stk. 3. Den, der med Urette har oppebaaret Ydelser i Henhold til denne Lov, er forpligtet til at tilbagebetale disse i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Regler, medmindre der maatte foreligge en undskyldelig Vildfarelse fra hans Side.

§ 49.

Stk. 1. Bestemmelserne i Borgerlig Straffelovs Kap. 16 om *Forbrydelser* i offentlig Tjeneste eller Hverv finder Anvendelse paa alle Personer, der deltager i *Administrationen* af denne Lov, saaledes at Undtagelsesbestemmelsen i § 156, Stk. 2, i Borgerlig Straffelov ikke anvendes paa vedkommende Personer.

Stk. 2. Viser det sig, at en *Kommune* ved begaaede *Misligheder* er blevet befriet for en samme paahvilende Forsørgelsesbyrde, skal Socialministeren bestemme, i hvilket Omfang paagældende Kommune desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige Forsørgelse, og i hvilket Omfang der i den Anledning skal søges Regres hos de Personer, der er Skyld i Misligheden. Saafremt de erstatningspligtige Personer ikke vil bøje sig for Ministeriets Afgørelse, skal Kommunalbestyrelsen lade denne prøve ved Domstolene, og er berettiget hertil i alle Tilfælde.

§ 50.

Stk. 1. *Klager* over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov truffne Afgørelser kan ikke af den private indbringes for Domstolene, jfr. § 52, men forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelser atter kan indankes for Socialministeren. I København og Frederiksberg forelægges Klager fra de private for Socialministeren, og en lignende Ordning kan af Ministeren godkendes for andre store Kommuner, hvis Forsørgelsesvæsen ledes af en selvstændig juridisk Forvaltning. Med Hensyn til Klager over de af det sociale Udvalg i Medfør af Afsnit II iværksatte Børneværnsforanstaltninger gælder Reglerne i § 90.

Stk. 2. De private er ligeledes berettiget til at klage til Amtmanden og forsaavidt angaar de i Stk. 1, 2. Pkt., nævnte Kommuner til Socialministeren, hvis vedkommende Kommunalbestyrelses Afgørelse efter deres Opfattelse trækker i Langdrag, uden at dette retfærdiggøres ved Mangel paa Oplysninger, der er fornødne for Sagens Afgørelse.

Stk. 3. Saafremt Amtmandens Afgørelse af en af de i Medfør af Stk. 1 indgivne Klager ikke foreligger i Løbet af højst 1 Maaned, skal Amtmanden i Afgørelsen angive de nærmere Grunde til Forsinkelsen. Som Følge heraf skal Amtmanden, hvis han, forinden Afgørelsen træffes, finder det fornødent at indhente nærmere Oplysninger fra kommunale Myndigheder eller andre, i Skrivelsen angive, inden hvilken Tidsfrist Svaret skal foreligge, og Svaret skal da, forsaavidt det først indløber efter den foreskrevne Frist, angive de nærmere Grunde til Forsinkelsen. Er Klageren ikke tilfreds med Amtmandens Angivelse af Grundene til en eventuel Forsinkelse, kan han særskilt indanke dette Spørgsmaal for Socialministeren.

Stk. 4. Indankning til Socialministeren i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf skal, hvor ikke ganske særlige Omstændigheder foreligger, ske inden 1 Maaned efter Amtmandens Afgørelse.

§ 51.

Stk. 1. Uenighed mellem *Kommuner* om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgøres af Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil den Kommune, mod hvem Forpligtelsen gøres gældende, hører. Forsaavidt Forpligtelsen menes at paahvile en af de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., nævnte Kommuner, forelægges Sagen for Socialministeren.